

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

77B

Το «θέμα Σημίτη»

Το «θέμα Σημίτη», που ανέκλυσε στο ΠΑΣΟΚ, έρχεται να επιβεβαιώσει κατά τον πανηγυρικότερο τρόπο τις επισημάνσεις που έγιναν σε πολιτική ανάλυση του κυριακάτικου φύλλου της «Κ», περί του αρχηγικού αυταρχισμού των ελληνικών πολιτικών κομμάτων και των επιπτώσεών του στο δημόσιο βίο της χώρας.

Ασφαλώς είναι πρωτοφανές για μια χώρα, που αυτοαποκαλείται δημοκρατία, το γεγονός να απειλείται με διαγραφή ένα κομματικό στέλεχος γιατί απέστειλε ευχτήριο τηλεγράφημα σε εκδήλωση άλλου κόμματος. Είναι δε εξοργιστικό να θεωρείται βαρύτατο παράπτωμα και η συγκεκριμένη ευχή προς τις «προοδευτικές δυνάμεις να χαράξουν τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής κοινωνίας και των ελληνικών κομμάτων». Είναι, τέλος και αποκαρδιωτικό, για το κύρος ενός κόμματος και μιας ηγεσίας, το γεγονός ότι σύρεται σε ενέργειες αυτογελοιοποίησης, πειθαναγκασόμενη από μια ομάδα, που έχει καταστήσει επάγγελμα τον κομματικό φανατισμό, την πολιτική μισαλλοδοξία και τον αδίστακτο λαϊκισμό.

Κατά τη συζήτηση του ισχύοντος Συντάγματος ο κ. Παπανδρέου είχε υπεραμυνθεί, με παρηγορία της ελευθερίας των βουλευτών, εναντιωθείς σε προταθείσα διάταξη, που απαγόρευσε τη μεταπήδηση βουλευτών από κόμμα σε κόμμα. Ο βουλευτής, είχε υποστηρίξει, οφείλει να διαμορφώνει τη γνώμη του και τη θέση του κατά συνείδησιν. Δηλαδή ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, παρά την εμπειρία της «αποστασίας» του 1965, που ο ίδιος είχε υπενθυμίσει κατά τη συζήτηση των σχετικών άρθρων του Συντάγματος, είχε τότε αποδεχθεί ως θεμιτό το μείζον, ενώ τώρα απαγορεύει το έλασσον: Το δικαίωμα γνώμης των βουλευτών του, το οποίο κατά το Σύνταγμα είναι απεριόριστο.

Όμως η οργή του κ. Παπανδρέου προκαλεί και μια σειρά άλλων ερωτηματικών. Είναι ποτέ δυνατόν να κινηθεί η πειθαρχική διαδικασία εναντίον ενός βουλευτού για ένα ευχτήριο και εθιμοτυπικό τηλεγράφημα; Ή θα υιοθετηθεί η άποψη των «κατηγόρων» του Ταύρου, ότι η ευχή για εκσυγχρονισμό των πολιτικών μας κομμάτων από τις προοδευτικές δυνάμεις, αποτελεί υπονόμευση του ΠΑΣΟΚ και αποστασία;

Το πρώτο θα ήταν αδιανόητο. Το δεύτερο, όμως, συνιστά θρασύτατη πρόκληση εναντίον ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Όλες οι πρόσφατες δημοσκοπήσεις καταγράφουν ένα ποσοστό, που υπερβαίνει το 70% του ελληνικού λαού, το οποίο εκφράζει τη βαθύτατη απογοήτευσή του και προς τα τρία κόμματα, τα οποία υποτίθεται ότι απηχούν την ιδεολογική του προτίμηση. Αντίστοιχα είναι και η πλειοψηφία που αξιώνει ανανέωση και εκσυγχρονισμό της πολιτικής μας ζωής. Φθάσαμε, λοιπόν, στο σημείο η «ευχή» για εκσυγχρονισμό του δημόσιου βίου της χώρας, εκ μέρους ενός επιφανούς βουλευτού, να αποτελεί βαρύτατο κομματικό παράπτωμα και ύβρη εναντίον του κομματικού του ηγέτη;

Η τυχόν «τιμωρία» του κ. Σημίτη θα ικανοποιήσει ασφαλώς τη μερίδα των λαϊκιστών για δύο λόγους: Πρώτον, διότι θα εκλείψει ένα στέλεχος του ΠΑΣΟΚ που διαθέτει και ευπρέπεια και τολμηρό πολιτικό λόγο· ιδιότητες που από την προαναφερθείσα ομάδα θεωρούνται ως υπονομεντικές του επιπέδου στο οποίο επιθυμούν να περιέλθει το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Και δεύτερον, διότι θα επιβεβαιωθεί η πλήρης επικυριαρχία της ομάδας των λαϊκιστών επί του ηγέτου του ΠΑΣΟΚ.

Στην ευρύτερη όμως κοινή γνώμη ο κολασμός του «παρεκτραπέντος» θα προκαλέσει μιαν άλλη και καταλυτικότερη εντύπωση. Οτι η μάχη μεταξύ «συντηρητικών» και «ανανεωτικών» δεν εντοπίζεται πλέον στην Αριστερά, αλλά εκτείνεται σ' ολόκληρο το πολιτικό μας πεδίο. Και ακόμη ότι οι δυνάμεις της «συντήρησης» ελέγχουν με τεχνητές κομματικές πλειοψηφίες ή με αντιδημοκρατικά μέσα, τις ηγεσίες όλων των πολιτικών μας φορέων, αλληλοεξαρτούμενες και αλληλοστηριζόμενες.

Το τελευταίο δεν είναι ούτε παράδοξο, ούτε ανεξήγητο. Στο μέτρο που το αίτημα της ανανέωσης και του εκσυγχρονισμού της πολιτικής μας ζωής είναι σχεδόν καθολικό εκ μέρους του ελληνικού λαού, είναι επόμενο να δραστηριοποιούνται και να αντιανοσπεριώνονται οι δυνάμεις της «αντίδρασης», με μοναδικό κίνητρο τη διατήρηση της νομής της εξουσίας.

Αυτή, άλλωστε, ήταν, είναι και θα παραμείνει σ' όλες τις εποχές, η γνησιότερη διάκριση — και η ουσιαστικότερη αιτία συγκρούσεως — μεταξύ των «εκδστοτε» προοδευτικών και συντηρητικών δυνάμεων...